3

DZIENNIK URZĘDOWY

Ministerstwa Poczt i Telegrafów

№ 4.	WARSZAWA, DNIA 29 STYCZNIA 1921.	Rok III.

Do ogółu pracowników.

Ciężkie warunki ekonomiczne, z któremi walczy odradzające się Państwo polskie, wkłada na pracowników państwowych obowiązek baczenia, by cel, do którego zdąża administracja państwowa został osiągnięty z zachowaniem możliwie jak największej oszczędności grosza publicznego.

Jednym ze środków, który Skarbowi Państwa może oszczędzić znacznych wydatków, to usunięcie z przyjętego trybu urzędowania tego wszystkiego, co niejednokrotnie powoduje moralny trud, nie pozostający w żadnym stosunku do osiągniętych korzyści, a często odbija się szkodliwie na sprawności urzędowania.

Przekonany, że wszystkim podwładnym mi pracownikom leży na sercu dobro naszej Ojczyzny, nie wątpię, że każdy na podstawie spostrzeżeń, poczynionych w toku urzędowania, zechce się zastanowić nad tem, czy w powierzonym mu zakresie działania nie dałyby się przeprowadzić odpowiednie reformy lub uproszczenia.

Apeluję więc do Panów, aby rozważywszy dokładnie sprawę, wystąpili z należycie uzasadnionemi, w razie potrzeby przykładami, popartemi wnioskami i przedstawiali je, powołując się na ten okólnik, wprost do Prezydjum Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

Minister Poczt i Tel.
Dr. Stesłowicz.

Ustawy i Rozporządzenia.

13

Rozporządzenie *) Prezydenta Ministrów i Ministra Skarbu z dnia 28 grudnia 1920 w przedmiocie częściowej zmiany tudzież uzupełnienia przepisów o przyznaniu poszczególnych stopni płacy niższym funkcjonarjuszom państwowym.

Na podstawie art. 20 ust. 2 i art. 24 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych (dz. ust. R. P. z 1920 nr 65 poz. 429) zarządza się tytułem zmiany i uzupełnienia rozporządzenia z 5 sierpnia 1920 r. w sprawie przyznania poszczególnych stopni płacy, przewidzianych art. 11 powyżej cytowanej ustawy (dz. ust. R. P. z 1920 nr 77 poz. 520) co następuje:

§ 1.

Art. 1 ust. III powołanego na wstępie rozporządzenia otrzymuje następujące brzmienie:

III. W dykasterji Ministerstwą Poczt i Telegrafów

1) *na obszarze b. zaboru rosyjskiego:*

a) kandydatom na woźnych, woźnicom w pocztowych urzędach stajennych, stróżom podwórzowym przy rządowych budynkach pocztowych — płacę d r u g i e g o (2) stopnia;

b) woźnym pocztowym, mającym do dziewięciu lat służby — płacę t r z e c i e g o (3) stopnia;

c) woźnym pocztowym, mającym ponad dziewięć do ośmnastu lat służby — płacę c z w a r t e g o (4) stopnia;

d) woźnym pocztowym, mającym ponad ośmnaście lat służby, pocztyljonom, mającym do sześciu lat służby, monterom w służbie technicznej — płacę p i ą t e g o (5) stopnia

*) Ogłoszone w dz. ustaw nr 6 poz. 34 z 1921

e) pocztyljonom, posiadającym do dwunastu lat służby, majstrom i starszym monterom w służbie technicznej — płacę s z ó s t e g o (6) stopnia;

f) pocztyljonom, posiadającym do ośmnastu lat służby, starszym monterom i majstrom w służbie technicznej, posiadającym ponad pięć lat służby lub samodzielnej praktyki zawodowej — płacę s i ó d m e g o (7) stopnia;

g) pocztyljonom, posiadającym ponad ośmnaście lat służby, starszym majstrom w służbie technicznej — płacę ó s m e g o (8) stopnia;

h) pocztyljonom, posiadającym ponad dwadzieścia cztery lata służby i zarazem sprawującym funkcje specjalnie odpowiedzialne lub nadzór nad innymi funkcjonarjuszami niższymi, starszym majstrom, którzy wykazują ponad pięć lat służby lub samodzielnej praktyki — płacę d z i e w i ą t e g o stopnia;

2) *na obszarze b. zaboru austrjackiego*:

a) kandydatom na woźnych pocztowych, pełnozatrudnionym listonoszom wiejskim do 3-go stopnia wynagrodzenia włącznie — płacę d r u g i e g o (2) stopnia;

b) stałym woźnym pomocniczym, pełnozatrudnionym listonoszom wiejskim 4, 5 i 6 stopnia wynagrodzenia i woźnym pocztowym, posiadającym do dziewięciu lat służby — płacę t r z e c i e g o (3) stopnia;

c) stałym robotnikom w służbie technicznej, woźnym pocztowym, posiadającym do ośmnastu lat służby — płacę c z w a r t e g o (4) stopnia;

d) woźnym pocztowym, posiadającym ponad ośmnaście lat służby, nadzorcom telegrafu, posiadającym do dwunastu lat służby, ekspedytorom pocztowym (podurzędnikom), posiadającym do sześciu lat służby — płacę p i ą t e g o (5) stopnia:

e) nadzorcom telegrafu, posiadającym ponad dwanaście lat służby, ekspedytorom pocztowym (podurzędnikom), posiadającym do dwunastu lat służby, werkmistrzom telegrafu (podurzędnikom), posiadającym do dziewięciu lat służby — płacę s z ó s t e g o (6) stopnia;

f) ekspedytorom pocztowym (podurzędnikom), posiadającym do ośmnastu lat służby, werkmistrzom telegrafu (podurzędnikom), posiadającym do ośmnastu lat służby — płacę s i ó d m e g o (7) stopnia;

g) podurzędnikom pocztowo - telegraficznym (ekspedytorom i werkmistrzom), posiadającym ponad ośmnaście lat służby — płacę ó s m e g o (8) stopnia;

h) podurzędnikom pocztowo - telegraficznym (ekspedytorom), posiadającym ponad dwadzieścia cztery lata służby i zarazem sprawującym funkcje specjalnie odpowiedzialne lub nadzór nad innymi funkcjonarjuszami niższymi, tudzież werkmistrzom, posiadającym ponad dwadzieścia cztery lata służby — płacę d z i e w i ą t e g o (9) stopnia.

§ 2.

Brzmienie art. 1 ust. VII powołanego we wstępie rozporządzenia uzupełnia się w sposób następujący:

ustęp o dozorcach celnych otrzymuje znak a).

Po ustępie tym dodaje się ustęp b) w następującem brzmieniu:

„b) werkmistrzom fabryk i urzędów podległych Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytuniowego, a mianowicie:

1. werkmistrzom fabrycznym:

mającym do 10 lat służby	— s z ó s t y	(6)	stopień	płacy
„ „ 20 „ „	— s i ó d m y	(7)	„	„
„ „ 30 „ „	— ó s m y	(8)	„	„
„ ponad 30 „ „	— d z i e w i ą t y	(9)	„	„

2. werkmistrzom stolarskim, murarskim i ślusarskim:

mającym do 15 lat służby	— s i ó d m y	(7)	stopień	płacy
„ „ 25 „ „	— ó s m y	(8)	„	„
„ ponad 25 „ „	— d z i e w i ą t y	(9)	„	„

3. werkmistrzom maszynowym i elektrowerkmistrzom:

mającym do 15 lat służby	— ó s m y	(8)	stopień	płacy
„ ponad 15 „ „	— d z i e w i ą t y	(9)	„	„

§ 3.

§ 1. niniejszego rozporządzenia uzyskuje moc obowiązującą z dniem pierwszego października, § 2 zaś z dniem pierwszego lipca tysiąc dziewięćset dwudziestego roku.

Prezydent Ministrów:
(—) *Witos.*

Minister Skarbu:
(—) *Steczkowski.*

Zarządzenia.

14

Używanie znaczków pocztowych urzędowych.

Pomimo zniesienia taryfy ulgowej dla instytucyj rządowych i skasowania skutkiem tego odrębnego typu znaczków opłaty „urzędowych" — należy przyjmować od wymienionych instytucyj opłaty w znaczkach urzędowych aż do wyczerpania, jednak w kwotach wskazanych przez taryfę obecnie obowiązującą.

Ulgi dla instytucyj urzędowych wyszczególnione w dziale A, pozycjach 1 i 3 taryfy pocztowej (dz. urzęd. nr. 38 z dn. 6 grudnia 1920) mianowicie przy wysyłaniu listów urzędowych o wadze od 250 do 2000 g. i druków urzędowych od 1000 g. do 5000 g. winno być stosowane również przy opłacie zwykłemi znaczkami opłaty, jednak listy takie i druki muszą być opatrzone pieczęcią urzędową instytucji wysyłającej.

(№ 1223/13/XV z 14 stycznia 1921)

15

Usterki w przyjmowaniu posyłek poleconych.

Przy badaniu sposobu wyciskania stempelka numerowego na przesyłkach poleconych stwierdzono, że wiele urzędów wyciska ten stempelek bardzo niewyraźnie, używa do jego wyciskania całkiem bladej farby, wreszcie wpisuje numery polecenia tak niedbale i nieczytelnie, że odczytanie nazwy urzędu nadawczego i numeru polecenia sprawia urzędom oddawczym wiele trudności i powoduje mylne wypełnianie dokumentów oddawczych. Skutkiem tych niedokładności załatwianie reklamacji jest utrudnione, a często wprost niemożliwe.

Z tego powodu wzywa się urzędy do ścisłego przestrzegania tut. rozporządzenia z dnia 27 lutego 1920 r. (dz. urz. nr. 5 poz 73 z 1920) o używaniu czerwonej farby do stempelków i o wyraźnem wpisywaniu numeru polecenia ołówkiem kolorowym lub atramentem na zwilżonym polu.

Za nieprzestrzeganie tego rozporządzenia winni karani będą grzywną 5 marek, za każdy wypadek źle oznaczonego listu poleconego.

(№ 42435/2345/IV z 7 stycznia 1921).

16

Wykaz zakazanych czasopism.
(Ciąg dalszy). Obacz nr 41 z r. 1920 poz.279.

Na mocy rozporządzeń powołanych władz zakazany jest przywóz do Państwa Polskiego, rozszerzanie w kraju i przewóz zagranicę następujących czasopism:

№ porz.	Nazwa czasopisma	Miejsce i kraj wydawnictwa	Język czasopisma
81	Keneder Adler	Montreal	żargon
82	Haaretz	Jerozolima	„
83	Die Proletarishe Stimme . . .	New-York	„
84	Idyszes Tageblatt	„ „	„
85	Der Stern (The Star)	New Jersey	„
86	Clarté	Paryż	francuski
87	Kritik (miesięcznik)	Wiedeń	żargon
88	Misjonar (miesięcznik)	Filadelfja	rusiński (ukr.)
89	Der Wecker	Wiedeń	niemiecki
90	Altweltlichen Judischen Sozialistischen Arbajterferband Poalej Sjon	Wiedeń	żargon
91	Die Zeit	New-York	niemiecki
92	Wola Rossii	Praga	rosyjski
	oraz broszur:		
93	Wydawnictwa „Flugschriften der Jugend-Internationale" (4 broszury)	Berlin	niemiecki
94	„Socjalisticzna rewolucja i Ukrajna" W. Lewińskij (biblioteka Nowoj Doby nr 3) . .	Wiedeń	rusiński (ukr.)
95	„Mit Russland gegen Frankreich" Gustaw Winter und Aleksander von Rakowski . .	Nauburg	niemiecki

(№ 1208/65/IV z 15 stycznia 1921).

Okólniki.

Zmiany w ruchu telegraficznym międzynarodowym.

Według telegraficznych wiadomości Międzynarodowego Biura Unji Telegraficznej w Bernie, w Szwajcarji, komunikacja telegraficzna z Timorem (N. Galles du Sud., Austrja) via Australia zawieszona, a kabel

Fort de France (Martinique, Indes Occid) — Paramaribo (Guyane hollandaise) przerwany.
(№ 42255/2608/IX z 7 stycznia 1921).

Otwarcie urzędów telegraficznych i telefonicznych w Rutkach i w Szczebrzeszynie.

Dla powszechnego użytku otwarto w Rutkach, powiatu Łomżyńskiego, 22 grudnia i w Szczebrzeszynie, powiatu Zamojskiego, 4 grudnia 1920 r., przy tamtejszych urzędach pocztowych państwowe połączenia w pierwszym telegraficzne i telefoniczne i w drugim telegraficzne.

Nowy urząd w Rutkach zajmuje się przyjmowaniem i doręczaniem telegramów i pośredniczy w międzymiastowych rozmowach telefonicznych, a w Szczebrzeszynie tylko przyjmowaniem i doręczaniem telegramów.

Jako urzędy węzłowe funkcjonują urzędy telegraficzne i telefoniczne w Lublinie i Zamościu dla Szczebrzeszyna a w Łomży dla Rutek.
(№ 42309/2579/IX z 6 stycznia 1921).

Zguby pieczęci.

W czasie inwazji bolszewickiej zaginęły wszelkie pieczęcie i plombownica urzędu pocztowego Horodziej i plombownica urzędu pocztowego Zdzięcioł. Następnie pieczęcie i plombownica urzędu pocztowego Linów, pieczęć do laku i stempel do listów poleconych urzędu Kleck, wreszcie wszystkie pieczęcie i plombownica urzędu pocztowego Drohiczyn.

Zawiadamia się o tem urzędy pocztowe celem zapobieżenia nadużyciom, a w razie odnalezienia pieczęci i plombownic należy o tem donieść wileńskiej Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Grodnie.

Nowe pieczęcie i plombownice tych urzędów będą zaopatrzone dla odróżnienia literą rozpoznawczą „a“.

Wiadomości osobowe.

Mianowani:

Ziętek Jan, urzędnik VIII stop. w Radzyniu kierownikiem tego urzędu pocztowego. (№ 41119/6130/Pr. z 5 stycznia 1921).

Zwolnieni:

Telszewski Antoni, urzędnik VII st. gł. Składu materj. pocztowo-telegr. z powodu zamianowania kontrolerem Najwyższej Izby Kontroli Państwa. (№ 8237/Pr z 11 stycznia 1921)

Konkursy.

Na posady kierowników urzędów pocztowych Sienna (pow. iłżecki) i Kunów (pow. opatowski).

Ubiegać się mogą urzędnicy XI stop. Termin do wnoszenia podań 2 tygodnie do okr. Dyrekcji Poczt i Tel. w Lublinie.

Na posady naczelników urzędów pocztowych Miejsce piastowe II/2, Pikulice II/2.

Ubiegać się mogą urzędnicy pragmatyczni grupy C, D i E. Termin do wnoszenia podań 3 tygodnie do okr. Dyrekcji Poczt i Tel. we Lwowie.

Dział urzędowy okr. Dyrekcji Poczt i Tel. w Krakowie.

TREŚĆ: Przyjmowanie telegramów. Postępowanie z fałszywemi banknotami. Wiadomości osobowe: Mianowania. Anulowanie nadanej posady.

W sprawie odmowy przyjmowania telegramów.

Zauważono, że niektóre urzędy wbrew istniejącym przepisom odmawiają przyjęcia od stacji przetelegrafującej telegramów rzekomo nienależących do nich, mimo że telegramy adresowane są do nich lub miejscowości leżących w okręgu ich doręczeń. Powstałe wskutek tego długie spory obciążają niepotrzebnie linję, powodują zwyczajnie zwłokę, same zaś telegramy błąkają się niepotrzebnie od stacji do stacji, a w rezultacie bądź to wychodzą zupełnie z ewidencji bądź ulegają znacznemu opóźnieniu. Przypomina się przeto urzędom postanowienia § XXXV punkt 3 międzynarodowego regulaminu telegraficznego, w myśl którego nie wolno urzędom odbiorczym pod żadnym pozorem odmawiać przyjęcia telegramu, którego przyjęcia stanowczo domaga się urząd nadawczy lub przetelegrafujący. W wypadku widocznie newłaściwej instradacji telegramu, może przyjmujący funkcjonarjusz tylko zwrócić swojemu vis a vis uwagę, że telegram mylnie tam skierowano, skoro jednak urząd przetelegrafujący mimo udzielonych zastrzeżeń upiera się przy odbiorze należy telegram bezwarunkowo przyjąć i o niedoręczalności zawiadomić urząd przechodowy względnie nadawczy natychmiast notą służbową.

Niestosujących się do powyższych przepisów pociągnie się surowo do odpowiedzialności.

(№ 59591/VII z dnia 20/XII 1920)

Postępowanie z fałszywemi banknotami.

Mnożą się wypadki, że zbiorcze urzędy pocztowe zasypują Dyrekcję doniesieniami o znajdywaniu przez Oddziały Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej licznych banknotów fałszywych w pocztowych odsyłkach nadmiarów pieniężnych. Ponieważ przy rozstrzyganiu sporów, kto ma pokrywać szkodę napotyka Dyrekcja na trudności, gdyż zazwyczaj tak urzędy zbiorowe jak i te urzędy, które swe pieniądze do urzędów zbiorowych odwiozły, powołują się w obronie na świadectwo swych kilku funkcjonarjuszów i na ich przysięgę służbową, wydaje się w celu ujednostajnienia postępowania, następujące zarządzenie:

Po myśli okólnika Ministerstwa Skarbu w przedmiocie fałszywych biletów ogłoszonego rozporządzeniem Min. P. i T. z 28. VI. 1919 r. 19639/V/dz. urzęd. Min. Poczt i Tel. nr. 10 z 1910/ mają urzędy pocztowe w razie wątpliwości co do prawdziwości banknotu zatrzymać go i wraz z protokółem podpisanym również przez właściciela banknotu przesłać do zaopiniowania do najbliższego Oddziału P. K. K. P.

W analogiczny sposób mają tedy postępować i każdy z większych urzędów pocztowych, do których poszczególne oddziały tych urzędów odwożą swą gotówkę oraz urzędy zbiorcze, do których wpływają nadmiary kasowe z innych urzędów pocztowych, gdyż za właścicieli banknotów podejrzanych należy uznać w tych wypadkach urzędy względnie te oddziały, które swe nadmiary do urzędów zbiorczych względnie do kasy głównej urzędy odwiozły.

Przy sprawdzeniu zatem odwózek mają urzędy zbiorcze, oraz kasy urzędów, wyłączyć zaraz banknoty podejrzane, spisać krótki odpowiedni protokół, który ma być podpisany przez wszystkich dotyczących funkcjonarjuszów pocztowych i przesłać owe banknoty zaraz i oddzielnie od odwózek pieniężnych do najbliższego Oddziału P. K. K. P. do zaopiniowania.

Odpis protokółu należy również zaraz przesłać do tego urzędu względnie do tego oddziału, w którego odwózce znaleziono banknoty podejrzane.

W urzędach zbiorczych ma nadto protokół i odpis protokółu podpisać kierownik tego urzędu wzgl. główny kasjer zwłaszcza, że równoczesne uzyskanie podpisu protokółu przez kierownika wzgl. głównego kasjera tego urzędu, z którego odwózka pochodzi, jest ze względów na różność miejscowości niemożliwe.

Podobnie należy postępować i przy otrzymaniu zasiłków, oraz awansów pieniężnych.

Postępując skrupulatnie w wyżej zarządzony sposób będzie można łatwiej dojść, który z funkcjonarjuszów przyjął fałszywy banknot a tem samem sprawiedliwie skazać winnych na pokrycie szkody.

Przy tej sposobności wzywa się jeszcze raz urzędy pocztowe, a zwłaszcza funkcjonarjuszów przyjmujących pieniądze przy okienkach, do jak najdokładniejszego badania przyjmowanych banknotów, zwłaszcza o wysokiej wartości, co przy dobrej woli da się łatwo bez zbytniej straty czasu uskuteczniać i postępowania z banknotami podejrzanymi w sposób jak podany na wstępie okólnik Ministerstwa Skarbu wskazuje, gdyż prócz materjalnej odpowiedzialności, będą oni za niedbalstwo surowo karani.

Równocześnie w sprawie używania opasek do pakowania pieniędzy papierowych wydaje się następujące zarządzenia, a mianowicie:

O ile nadawcy a zwłaszcza większe firmy, instytucje finansowe oraz urzędy państwowe nadają pieniądze w paczkach pod opaskami, należy się od nich domagać, aby paczki te zawierały banknoty tej samej emisji z reguły po sto sztuk w jednej pełnej paczce, równo i porządnie poukładane na jedną i tę samą stronę, aby opaski były trwałe i ściśle przylegały, oraz aby były zaopatrzone autentycznymi podpisami nadzorców a przy urzędach i odciskiem stempla urzędowego. To samo dotyczy i urzędy pocztowe, które swe opaski prócz podpisów mają opatrywać stemplem kalendarzowym.

Przyjęte paczki banknotów muszą być przez przyjmujących zawsze przeliczone i sprawdzone. O ile na takich paczkach po przeliczeniu pozostawia się pierwotne opaski, to te opaski muszą być zaopatrzone dodatkowemi podpisami funkcjonarjuszów pocztowych, którzy je przyjęli i odciskiem stempla dziennego.

Niestosowanie się do tych zarządzeń będzie surowo karane.

(№ 55690/IV z 17 grudnia 1920).

Wiadomości osobowe.

Mianowania.

Richter Leon, st. pocztmistrz w Dobczycach st. oficjałem pocztowym w grupie C z ważnością od 1 lipca 1919 r. (№ 54365/I. z 10 grudnia 1920).

Andrejew Jan, podurzędnik pocztowy w Sosnowcu urzędnikiem XI stopnia służbowego w myśl reskryptu Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 21 maja 1920 nr. 14977/2395/I. (№ 4 I/54894 z 11 grudnia 1920).

Pniower Fryderyka, oficjał pocztowy w Krakowie st. oficjałem pocztowym z poborami IX stopnia służbowego w myśl reskryptu Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 1-go grudnia b. r. nr. 37793/5735/I. (№ 56856/I z 15 grudnia 1920).

Oslawski Michał, podurzędnik w Technicznym Zarządzie Telegrafów i Telefonów w Krakowie, *Krajewski Franciszek*, *Buczak Franciszek*, *Sywak Jan*, *Jaroszewski Bronisław*, *Bondal Julian*, *Bochenek Wojciech*, *Moskała Wincenty*, *Ondruszka Juliusz*, *Tepper Józef*, *Gabert Karol*, *Masłowski Franciszek*, podurzędnicy w Krakowie 2; *Hetmaniuk Jakób*, podurzędnik w Nowym Sączu, *Belon Franciszek*, podurzędnik w Cieszynie i *Kutscha Adolf*, podurzędnik w Bielsku 1 asystentami pocztowymi 11 stopnia służbowego. (№ 51823/I z 16/XII 1920).

Werkmistrze telegrafu — *Schromner Maurycy*, *Kuś Franciszek*, *Leja Franciszek*, *Kapała Wincenty*, *Pardyl Franciszek*, *Kopacz Cyprjan* w Technicznym Zarządzie telegrafów i telefonów w Nowym Sączu, *Henzler Józef*, *Wąsowicz Jan*, *Tanicz Jan*, *Pudło Jakób*, *Nowak Jan*, *Mierzwa Maciej*, *Maślanka Jan*, *Malicki Zenon*, *Dąbrowski Walery*, *Bawół Paweł*, *Gronuś Jan*, *Kruziel Andrzej*, *Dyląg Andrzej* w Technicznym Zarządzie Telegrafów i Telefonów w Krakowie, *Müller Andrzej*, *Bregin Julian i Lud-*

dwig Emanuel w Technicznym Zarządzie Telegrafów i Telefonów w Bielsku asystentami pocztowymi w służbie technicznej z poborami XI stopnia służbowego. (№ 59607/I z 19/XII 1920).

Hawlowa z Porębskich Helena ekspedjentka pocztowa w Białce koło Nowego Targu asystentem pocztowym z poborami XI stopnia służbowego w myśl reskryptu Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 11 grudnia br. № 39083/5896/I. (№ 59238/I z 20/XII 1920).

Anulowanie nadania posady.

Zarządzenie z dnia 26 listopada 1920 L. 54142 którem nadano posadę kierownika urzędu pocztowego w Kłomnicach oficjałowi *Stanisławowi Krechowieckiemu,* anuluje się.

(№ 59688/I z 19/XII 1920).

Dział urzędowy okr. Dyrekcji Poczt i Tel. we Lwowie.

TREŚĆ: Wynagrodzenie niekwalifikowanych sił zastępczych urzędniczych. Wiadomości osobowe.

Wynagrodzenie niekwalifikowanych zastępczych sił urzędniczych.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów w Warszawie ustaliło reskryptem z dnia 21 grudnia 1920 nr. 41545/6160/I wynagrodzenie dzienne dla niekwalifikowanych sił urzędniczych (substytutów i substytutek) od dnia 1 grudnia 1920 w sposób następujący:

1) w miejscowościach I klasy sto (100) mk. dziennie.
2) w miejscowościach II klasy dziewięćdziesiąt pięć (95) mk. dziennie.
3) w miejscowościach III klasy ośmdziesiąt pięć (85) mk. dziennie.
4) w miejscowościach IV klasy siedemdziesiąt pięć (75) mk. dziennie.
5) w miejscowościach V klasy siedemdziesiąt (70) mk. dziennie.

Poleca się przeto urzędom, które zajmowały w dniu 1 grudnia 1920 w służbie siły zastępcze, by różnicę za grudzień 1920 wypłaciły siłom zastępczym natychmiast i zarachowały je w najbliższym rachunku miesięcznym za styczeń 1921.

Od 1 stycznia 1921 należy wypłacać wynagrodzenie według powyższego schematu.

(№ 139231/IIa z 29 grudnia 1920).

Wiadomości osobowe.

Mianowani:

Czernecki Antoni ze Lwowa, który obecnie powrócił z niewoli rosyjskiej, oficjałem pocztowym w X-tej klasie rangi I stopnia urzędników państwowych grupy C z ważnością i rangą od dnia 30 czerwca 1920. (№ 131370/IIa z 10 grudnia 1920).

Zrezygnowali:

Wraga Czesława, praktykantka pocztowa. (№ 125590/IIa z 30 listopada 1920).

Omyłki druku (natychmiast poprawić!)

Następujące omyłki druku zaszłe w nr. 1 dziennika urzędowego M. P. i T. należy sprostować:

str. 1, 16	wiersz	z góry:	zamiast „przewozowa“ ma być „telegraficzna“
„ 2, 19	„	z dołu:	„Gibraltar“ wpisać do rubryki opłata od wyrazu za telegramy zwykłe: „25“.
„ 7, 6	„	z góry:	zamiast „Inhambae“ ma być „Inhambane“.
„ 7, 11	„	z góry:	zamiast „Railwa“ ma być „Railway“.
„ 9, 8	„	z dołu:	New Foundland wpisać do rubryki opłata od wyrazu za telegramy zwykłe: „123“.
„ 10, 16	„	z dołu:	zamiast „Sabina“ ma być „Salina“; w ostatniej rubryce „Sabino“ skreślić.
„ 10, 2	„	z dołu:	zamiast „Albama“ ma być „Alabama“.
„ 11, 18	„	z góry:	„Illinois“ w rubryce telegramy prasowe opłata od wyrazu zamiast „77“ ma być „72“.
„ 12, 9	„	z góry:	zamiast „Orabgon“ ma być „Oregon“.
„ 13, 13	„	z dołu:	zamiast „Caraçao“ ma być „Curaçao“.
„ 14, 11	„	z dołu:	zamiast „Chile“ ma być „Chili“.
„ 16, 5	„	z dołu:	„Rosja azjatycka“ zamieścić uwagę: „Telegramy do Rosji azjatyckiej narazie niedopuszczone“.

Cena niniejszego numeru 4 mk.

Druk Piotra Laskauera, Warszawa, Marjensztad 8.